

губи злополучный путь. Снѣгъ валяше много, и вѣтръ бѣ тако силенъ, що-то го хварли дважды отъ коня, и понеже ся бояше да не бы да замракне, онъ заключаваше че ако и да го не изядатъ волцы-те, можаше да умре, отъ гладъ и студъ. При брега на едно разстояніе сосъ древа видѣ нечаенно голема свѣтлина, но му ся виждаше много далече, като отхождаше убо камъ онова мѣсто, разумѣ че свѣтлина-та излазяше изъ една велика Палата коя бѣ всичка освѣтлена. Торговецъ-атъ възблагодарися Богу ради помощта що му прати, и ся трудяше да поиде въ оная Палата: но превосходно ся слыса като не найде никого у двора.

Конь неговый видявши отворена една конюшня влѣзе абіе въ нея, и като найде сухо сѣно, и ячень, изгладнелый добытокъ начена да яде сосъ голема охота. Торговецъ го сверза въ конюшня-та, и послѣ отиде въ дома, въ кого не найде никого, но вшедши у една голема Сала найде добръ огонь, и една трапеза съ много ястія, на готвены за одного человекъ. Дождь и снѣгъ му преминаха и косты-те за това приближи при оный